

Rama IX Art Museum Foundation

Living Together

by Pornpilai Zou Meemalai and Jiradej Meemalai

Living Together

Rama IX Art Museum Foundation

99/45 Belle Ville, Boromratchachonane Road (Km. 10.5), Salathammassob, Taveewattana, Bangkok 10170 THAILAND
Tel: 66 24222092 Fax: 66 24222091
Email: ardelgallery@gmail.com

Jiradej Meemalai, Tunnel, (2006) Metal, 160 x 50 x 65 cm.

Manager: Vimomnarn Khanthachavana
Assistant Manager: Lawan Meesang
Curator: Thavorn Ko-udomvit
Assistant Curator: Manita Srisitanont
Ratchaniwan Kraisiwattana

- This catalogue has been published on the occasion of the exhibition Living Together
- Designed and Produced by Thavorn Ko-udomvit, Autcharavadee Sudprasert
- Photography by Thavorn Ko-udomvit
- Translation by Pornpilai Zou Meemalai
- Printed by Amarin Printing and Publishing Public Company Limited
65/16 Chaiyaphruk Road, Taling Chan, Bangkok 10170
Tel. +66 2882-1010, +66 2422-9000 Fax. +66 2433-2742
- 2007 Copyright, Ardel Gallery of Modern Art
- Printed and Bound in Thailand
- 1,000 Copies

Rama IX Art Museum Foundation

คำถามปลายเปิด

ดูเหมือนงานเลี้ยงในพิธีเปิดนิทรรศการ Big As it's Small ในปี พ.ศ. ๒๕๔๕ งานแสดงศิลปะร่วมสมัยเป็นครั้งแรกของเราทั้งสองได้กลายเป็นงานฉลองการแต่งงานไปโดยปริยาย “ต่อแต่นี้ไปทั้งสองเป็นเสมือนคนๆ เดียวกัน... ถ้อยทีถ้อยอาศัยกันและปรับตัวเข้าหากัน” นั่นเป็นคำกล่าววยพรจากประธานในพิธี

“จิตของเธอกับใจของฉันจะยังคงลงกันไม่ได้จนกว่าจิตของเธอจะหยุดคิดตัวเลขและใจของฉันเล็กลงลอยในหมอก”

(คำลิลี ยิบราน, ทราวยกับฟองคลื่น)

นิทรรศการครั้งนี้ก็นำเสนอสาระความสัมพันธซึ่งถักทอขึ้นอย่างลับซ้อนระหว่างเราทั้งสอง ผ่านขนาด ลัดส่วน รูปทรง และอารมณ์ความรู้สึกแห่งความขัดแย้งและความกลมกลืนจากความแตกต่างของชีวิต เป็นคู่ตรงข้ามที่พยายามจะหลอมรวมแต่ก็ยากจะปฏิเสธแรงต้านอันลึกลับ

“เราสร้างความเป็นอยู่จากสิ่งที่เราได้มา และสร้างชีวิตจากสิ่งที่เราให้”

(วิลสัน เซอซีว)

กว่า ๕ ปีที่เราทั้งสองใช้ชีวิตร่วมกันในฐานะ เพื่อน ภรรยา สามิ อาจารย์ ศิลปิน ฯลฯ โครงสร้าง สัมพัทธ์ของปรากฏการณ์ที่ว่าด้วยทุกข์ เหลือและสุขล้วนเกิดขึ้นและดับไปในท่ามกลางสายธารแห่งความขัดแย้งและความกลมกลืน การใช้ชีวิตร่วมกันเป็นสิ่งที่มิอาจเข้าใจได้ด้วยการขบคิดเช่นนั้นหรือ... บางทีมันอาจหมายถึงคำตอบมากมายโดยไม่มีคำถาม และคนชอบถามได้กลายเป็นปฏิบัติกับคำตอบที่มีอยู่ เนื่องจากรายละเอียดของชีวิตได้มอบโอกาสและเหตุจูงใจให้ขบคิดเสมอแน่นอนชีวิตย่อมให้คุณค่าและความหมาย ความเปลี่ยนแปลงในแต่ละย่างก้าวของชีวิตเผยให้เห็นถึงการชะลอเลื่อน (Defers) ออกไปของความหมายเหล่านั้น และภาพชีวิตก็มิได้ตอบคำถามทั้งหลายที่เกิดขึ้น ตรงข้ามมันปล่อยให้คำถามกลายเป็นคำถามปลายเปิดและสงวนรักษาความลับของความหมายสุดท้ายอันเป็นที่สุดเอาไว้

“ความขัดแย้งทั้งหลายของโลกภพสลายสูญไปในความรัก เอกภาพและทวีภาพไม่ขัดกันก็ความรัก ในความรักจะต้องมีทั้งความเป็นหนึ่งและสองในขณะเดียวกัน”

(รพินทรนาถ ฐากูร, สาธนา)

การที่เราจะอยู่ร่วมกันบางที่เราอาจไม่จำเป็นต้องมองหาคำตอบสุดท้ายหรือแก้ปัญหาหน้าพาไปสู่จุดจบ เพียงแต่เรียนรู้ว่าควรทำอะไรที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันกับปัญหาเหล่านั้นอย่างสันติ เพราะแท้จริงแล้วเราทั้งหลายล้วนมีความแตกต่าง

“เราในฐานะอัตบุคคลล้วนเรียนรู้ความคิดเห็นทั้งหลายจากที่ใดที่หนึ่งเสมอ”

(ฌากส์ แดร์ริดา, การรื้อสร้าง)

สังคมเล็กๆ เกิดขึ้นที่บ้านในบ้านหลังนี้แบ่งออกเป็นพื้นที่ต่างๆ ในแต่ละพื้นที่บรรจุวัตถุสิ่งของและเหตุการณ์ ซึ่งมันได้ทำให้เวลาที่ผ่านมาเป็นคู่มือตัวตน แนวคิดเกี่ยวกับนิทรรศการ Living Together ในครั้งนี้ก่อตัวขึ้นเป็นรูปธรรมที่บ้านและการแสดงผลงานนิทรรศการศิลปะร่วมกันเป็นครั้งที่สอง โดยอาศัยเหตุจุดใจในชีวิตประจำวันเป็นพื้นที่ในการ เรียนรู้และการสร้างสรรค์ผลงานที่คนศิลป์ วัตถุ เหตุการณ์และสิ่งธรรมดาๆ ตัวเรากลายเป็นปัจจัยซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อประสบการณ์การเรียนรู้อันจะนำไปสู่การค้นพบโครงสร้างซึ่งเป็นตัวสร้างความหมายให้แก่ศิลปินเป็นการสร้างสรรค์เชิงทัศนศิลป์ที่ไม่แยกเป้าหมายและวิธีการออกจากกัน

“ขณะที่เราเคลื่อนไหว ความคิดของเรา ก็เคลื่อนไหวด้วย”

(อารยา ราชวรเจ้าเจริญสุข, (ผม) เป็นศิลปิน)

วัตถุ เหตุการณ์และสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวันถูกแบ่งแยกออกแล้วนำมาประกอบสร้างชิ้นใหม่เพื่อหาความหมายที่ซ่อนเร้นภายใต้การกระทำและปรากฏการณ์ ช่วยให้เราเข้าใจบางสิ่งบางอย่างที่มองไม่เห็นหรือมองข้ามไป คุณค่าเชิงสุนทรีภาพของรูปปรากฏและจินตภาพอันทรงพลังที่

สะท้อนกลับไปกลับมาได้สร้างความเข้าใจอันลึกซึ้งซึ่งบางครั้งบทสนทนาและภาษาเดินทางไปไม่ถึงสุนทรีภาพจากสิ่งธรรมดาสามัญในชีวิตประจำวันของเรากลายเป็นสิ่งยิ่งใหญ่ใช้เพราะมันช่วยลดความขัดแย้งหรือทวีความกลมกลืน หากเป็นเพราะมันยอมรับการวิภาษและสถาปนากันและกันเมื่อมองย้อนกลับไปสู่ต้นตอของปัญหาในการอยู่ร่วมกัน เราจะพบว่า ณ ที่แห่งนั้นจินตภาพแห่งรูปปรากฏที่เกิดขึ้นได้ก่อร่างสร้างตัวเราขึ้นอีกครั้งความลับของความหมายสุดท้ายกลายเป็นโครงกลอนกลายเป็นความสมบูรณ์แบบที่น่าสนใจและเป็นการงาม ในอีกความหมายหนึ่งมันเป็นประติมากรรม

“อยากให้เห็นสิ่งทั้งหลายให้เห็นตัวเอง”

(พระอาจารย์ ขา ,ธรรมะจากต้นไม้)

ประติมากรรมสัมพันธ์กับชีวิตและศิลปะ เราพยายามแสดงออกในช่องว่างระหว่างทั้งสอง

“ศิลปะไม่ควรเป็นสิ่งที่แปลกแยกออกจากชีวิต แต่ควรเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการดำรงชีวิต”

(จอห์น เคจ, ศิลปินและผลงานฯ, รอลเซินเบิร์ก)

นิทรรศการ Living Together รวบรวมผลงาน ประติมากรรมและสื่อผสม ผลงานวาดเส้น ภาพพิมพ์ และภาพถ่าย รวมถึงการทำงานร่วมกันระหว่างศิลปิน ผลงานส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับวิธี, ขบวนการในการเรียนรู้และการแลกเปลี่ยนปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ชมกับตัวผลงานศิลปะ แนวทางเพื่อการนำเสนอผลงานในนิทรรศการครั้งนี้ แบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน ได้แก่ชุดผลงานที่ศิลปินสร้างสรรค์ร่วมกัน และชุดผลงานที่ศิลปินแต่ละคนสร้างสรรค์ขึ้นเพื่อแสดงทัศนคติที่มีต่อชีวิต สะท้อนมุมมองความคิดและคุณค่าเชิงสุนทรีภาพที่ค้นพบได้จากสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวัน

กลุ่มผลงานที่สร้างสรรค์ร่วมกันระหว่างพรทีโล จีระเดช มีมาลัย (Collaboration work) มีชุดผลงานคู่หนึ่งที่แสดงออกคู่ตรงข้ามที่พยายามจะหลอมรวมแต่ก็มีอาจปฏิเสธแรงต้านทานอันลึกกลับที่ดำรงอยู่ภายในจิตใจ ได้แก่ผลงานฯ Self-Portrait และ Face to Face ในผลงาน Self-Portrait, ๒๐๐๗ “มักมีคนทักว่า...เราทั้งสองหน้าคล้ายกัน...เป็นเนื้อคู่...” ผลงานประติมากรรมรูปเหมือน (Realistic) ซึ่งถอดพิมพ์ (Mold) โดยใช้ใบหน้าของศิลปินทั้งสองเป็นแบบ(Model) แล้วนำมาตัดแบ่งแยกย่อยส่วนต่างๆ ออกเพื่อค้นหาความเป็นไปได้ของใบหน้าแต่ละชิ้น ซึ่งสามารถนำชิ้นส่วนประกอบสร้างชิ้นใหม่เป็นใบหน้าในโครงสร้างเดียวกัน การยอมรับซึ่งกันและกันของชิ้นส่วนแต่ละชิ้น ความแตกต่างและความขัดแย้งของรูปทรง (Form) ในแต่ละชิ้นส่วนก่อให้เกิดขบวนการการเรียนรู้ในระหว่างขั้นตอนการรื้อสร้าง ส่วนแนวทาง ในการนำเสนอผลงาน Face to Face, ๒๐๐๗ เป็นการจำลองประสบการณ์การเผชิญหน้าสองนัยในขณะเดียวกัน “ขณะที่เราอยู่ในท่ามกลางการเผชิญหน้าของใครสักคู่เราจะรู้สึกอึดอัดอย่างมาก แต่หากการเผชิญหน้านั้นเกิดขึ้นกับเราதாகก็พลันมีดบอดมองไม่เห็นใคร” ประติมากรรมรูปเหมือน (Realistic) ศิลปิน จากศิระจรตริมีฟิปาถูกจับประกบกันในระบะประชิดการจัดวางชิ้นงานสร้างผลทางด้านมุมมองแวดล้อมจากผู้ชม ผลงานกำหนดให้จัดวางลงบนพื้นเพื่อสร้างมิติการมองเห็น จากระดับสายตาของผู้ชมที่กดต่ำลงสู่ชิ้นงาน ผู้ชมเสมือนอยู่ในเหตุการณ์ซึ่งศิลปินได้หยุดชั่วขณะของ เวลา และมอบพื้นที่ที่เพียงพอสำหรับการพิจารณาภาวะของตนเอง

ผลงาน Bi Yi Shuang Fei, ๒๐๐๗ อิทธิพลจากความต่างเชิงวัฒนธรรมระหว่างคู่ศิลปินส่งผล

ให้เกิดความซับซ้อนต่อการทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ตัวผลงานประติมากรรมแสดงออกทางความคิดและรูปแบบในลักษณะตราประทับหินคล้ายตราประทับแบบจีนโบราณ (Traditional Chinese stone seal) ด้านใต้สลักตัวอักษรจีน (Calligraphy) ซึ่งมีความหมายมงคลความว่า “ปีกไขว่ปีก บินเคียงคู่กันไป” เป็นคำอวยพรสำหรับชีวิตคู่ งานสลักหินอ่อนรูปทรงภูเขาซ้อนแท่นสี่เหลี่ยม แสดงความขัดแย้งเชิงนามธรรมของรูปทรงและบดบังความสลับซับซ้อนที่มองไม่เห็นภายใต้แท่นหิน ด้วยตัวสลักอักษรซึ่งถูกจัดวางภายในเส้นรอบของผังจำลองเขาวงกตศิลปินเชื่อเชิญผู้ชมเข้ามีส่วนร่วมในการค้นหาทางเดินโดยการประทับตราลงบนแผ่นกระดาษแล้วนำไปโยงเส้นออกจากเขาวงกตและเก็บเป็นที่ระลึก

Sinking Sculpture, ๒๐๐๗ ผลงานภาพถ่ายแสดงบรรยากาศของฟ้า น้ำ และบุคคล พื้นที่ว่างอันเร้นลับกับสภาวะความเป็นจริง ศิลปินใช้ร่างกายในฐานะเป็นวัตถุดิบและสภาวะ ขณะเดียวกับที่ใช้สภาพแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ และทำความเข้าใจสภาวะทางอารมณ์ความรู้สึกในโลกแห่งความเป็นจริงและความเป็นจริงในระดับปัจเจก

ชุดผลงานซึ่งเชื่อมโยงศิลปะกับสิ่งของต่างๆ ในชีวิตประจำวัน เช่นผลงาน Living Glasses, ๒๐๐๖-๗ พรทีโล มีมาลัย อาศัยประติมากรรมสื่อผสมสร้างอารมณ์ที่ซ่อนเร้นของถ้วยน้ำขึ้นจากวัสดุที่หลากหลาย ได้แก่ โลหะเงิน โลหะ แก้ว น้ำตาล เส้นผม ขี้ผึ้ง และกระดาษทิชชู วัสดุที่ใช้ในรูปของถ้วยน้ำอาจเกี่ยวข้องกับตัวศิลปินผ่านจิตไร้สำนึก ในงานถ้วยโลหะเงินได้ถูกเชื่อมต่อกันก่อให้เกิดผลกระทบกับดุลยภาพของน้ำขณะที่เรายกถ้วยขึ้นดื่ม รูปร่างของประติมากรรมสัมพันธ์

กับแก่นสาระทางกายวิภาคของมือมันเชื่อมโยงตรงสู่ใจ เส้นผมถือว่าเป็นสิ่งครอบครองและแสดงออกความเป็นเพศสถานะของผู้หญิง มันอาจเป็นมากกว่าความงาม และเชื้อชาติ ขณะถั่วกับปิดตายไม่ยอมให้สิ่งใดแทนที่อากาศเป็นความอัดแน่นภายใน ส่วนถั่วโลหะตันกับมวลที่แน่นหนัก ๔ กก. ปิดบังใจกลางของ ความเป็นเหตุเป็นผลเอาไว้อย่างมั่นคง ถั่วกับน้ำตาล คือทุกขของความแปรเปลี่ยนในรูป-สสาร และถั่วกับพิษชื่อย่อยสลายไปตามสภาพขณะที่มันยอมรับและซึมซับ

“แก้วแตก ยากจะต่อ” ผลงาน When anger penetrates into the sea of wax, ๒๐๐๗, จิระเดช มีมัลย์ ใช้สิ่งของภายในบ้าน ในฐานะวัตถุทางศิลปะสร้างความขัดแย้งที่รุนแรงของวัสดุระหว่างจานกระเบื้องกับขี้ผึ้ง (Ceramic and Wax) “จานกระเบื้องแตกประกอบบนจานขี้ผึ้ง” การกระทำเป็นสิ่งที่ตอกย้ำและวนเวียนอยู่ในห้วงคำนึง ผลงาน ได้สร้างนัยยะของวัสดุในเชิงอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด ด้วยสภาวะอันเปราะบางของจานกระเบื้องลายกุหลาบสีแดงและสภาวะที่เปลี่ยนแปลงของขี้ผึ้ง ในสภาพร้อนและเย็น

Bedroll, ๒๐๐๖-๗ และ Sitting on the landscape, ๒๐๐๖-๗, เป็นชุดประติมากรรมซึ่งจิระเดช มีมัลย์ สร้างขึ้นเพื่อการใช้งานถั่วแม้มันจะใช้สอยไม่ได้จึงก็ตาม ประติมากรรมเป็นเสมือนเครื่องเรือนเพื่อการสัมผัสและคิดคำนึง หน้าที่ของประติมากรรมจึงกลายเป็นสภาวะทางนามธรรมที่เรารับรู้ความรู้สึกได้จากการเล่นสัมผัส ประติมากรรม Bedroll ภายในแสดงสภาวะสัมผัสของความ

แปลกแยกโดดเดี่ยว และความไม่มั่นคงด้วยรูปทรงแนวนอน ส่วนผลงาน Sitting on the landscape ได้สร้างภูมิทัศน์เชิงนามธรรมของจิตใจขึ้น ขณะที่เรานั่งลงและสัมผัสภูมิทัศน์ภายในเราจะสามารถมองเห็นสิ่งที่เรารู้สึกได้อย่างลึกซึ้ง

นอกจากสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ในชีวิตประจำวันจะถูกนำมาพูดถึงในนิทรรศการ Living Together บ้านก็เป็นอีกพื้นที่หนึ่งซึ่งมีความสำคัญเป็นพื้นที่ที่สิ่งต่างๆ และเหตุการณ์ประจำวันลงไปในพื้นที่ และเป็นสถานที่ซึ่งจิตวิญญาณเติบโต ผลงาน Archetype ๒๐๐๖-๖ คือโครงสร้างเชิงนามธรรมของรูปทรงภายในชายและหญิงที่ก่อตัวขึ้นจากพื้นโลก การให้ความร้อนในอุณหภูมิที่เหมาะสมสร้างความแข็งแรง และเมื่อเย็นตัวลงกลายเป็นอิฐ มันเป็นโครงสร้างภายในของสิ่งที่เรียกว่าบ้าน และ Tunnel, ๒๐๐๔-๖ เป็นผลงานประติมากรรมรูปทรงบ้าน สอนยาวทอดตัวลึกเข้าไปสู่ปลายอีกด้านหนึ่ง ภายในและภายนอกบ้านในที่นี้ มีชีวิตทางกายภาพอีกต่อไป

Wheel, ๒๐๐๗ เป็นผลงานประติมากรรมซึ่งจิระเดช มีมัลย์ เลือกใช้วัสดุที่ทำให้ความรู้สึกเปราะบางอย่างแท่งแก้วใส (Glass rod) ขนาด ๘ มม. ตัดเป็นรูปวงล้อของชา ๙ ชา สร้างพลวัตรในเชิงทัศนศาสตร์วิถีของการหมุนเวียน ความรู้สึกอ่อนไหว ของมนุษย์ถือเป็นส่วนหนึ่งที่อาจแยกออกจากวิญญูชนนี้

คู่ตรงข้ามทางวัสดุและขบวนการสร้างสรรค์ถูกนำเสนอในผลงาน Wheel และ Untitled, ๒๐๐๗ ระหว่างงานเป่าแก้วกับงานตีเหล็ก

จิระเดช มีมัลย์ ใช้เหล็กแบนหนา ๖ มม. สร้างผลงานประติมากรรมรูปคนต่ำ Untitled ให้เกิดเป็นจินตภาพ เชื่อมโยงอารมณ์ความรู้สึกเข้ากับประสบการณ์และสถานการณ์ของการอ้างอิงกับความจริงในโลกภายนอก ขณะเดียวกันมันได้สร้างความเชื่อมโยงอีกแบบหนึ่งด้วย “กำหนดโนและรูปทรงสีแดง” คือ การเชื่อมโยงที่ทำให้จินตภาพของรูปทรงสีแดงกลายเป็นภาพเชิงสัญลักษณ์ที่เราสัมผัสสัมผัสได้ “บนทางเดินลาดชัน” กลายเป็นภาพลักษณ์ทางด้านความรู้สึกที่ห่างไกลจากการอ้างอิงกับโลกที่เป็นจริงยิ่งขึ้น ร่องรอยการตีเหล็กได้แสดงความหนักแน่นจริงจังถึงแม้มนุษย์เราจะคิดเป็นภาษาก็ตาม

วาดเส้นและภาพพิมพ์เป็นส่วนหนึ่งของผลงานที่จิระเดช มีมัลย์ พัฒนามาจากชุดผลงานวาดเส้นที่สร้างขึ้นระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๗- ๒๕๕๐ โดยกำหนดแนวทางการวาดเส้นเอาไว้วันละรูปต่อเนื่องกันไป ด้วยการวาดเส้นโดยไม่คิด

ความชอบบางของผู้หญิงถูกชักทอขึ้นเป็นรูปเป็นร่าง ผลงาน Uni-Form ๒๐๐๖-๗, พรทิไล มีมัลย์ เลือกใช้วัสดุเส้นโลหะเงิน จากเส้นใยที่เล็กเรียวยาวสร้างให้เกิดรูปทรงและโครงสร้างที่แน่นอน มันโปร่งตาและดูแจ่มชัดในรายละเอียดแม้จะซับซ้อน แต่แท้จริงย่ำช้า และผลงาน Untitled ๒๐๐๗, พรทิไล มีมัลย์ สร้างรูปทรงสมบูรณ์จากการถักทอ อันบอบบางของเส้นด้ายเงิน การเชื่อมสัมพันธ์กันของปลายทั้งสองด้านเป็นสสารแห่งสี่เหลี่ยมและวงกลม และที่สำคัญมันแสดงออกสัญลักษณ์ของตาข่ายที่ถูกเข็มถักเกี่ยวสลับเส้นกันระหว่างเหตุผลและอารมณ์สู่การเกี่ยวพันกันของทุกลมหายใจ บนความบางเบาเป็นประกายระยับให้อายกล้มผัส

ความเป็นเหตุเป็นผล การคิดคำนวณและความสมมาตรเที่ยงตรงถูกแสดงออกอย่างชัดเจนในผลงาน One and the same, ๒๐๐๖-๗ เป็นผลงานที่ พรทิไล มีมัลย์ เลือกใช้วัสดุคือแผ่นทองแดงเป็นตัวกำหนดสสารของชิ้นงาน และเทคนิค ในการขึ้นรูปด้วยมือ (Hand Formed) เพื่อนำเสนอ รูปทรงสมบูรณ์ของสี่เหลี่ยม-วงกลม

และรูปทรงภายในซึ่งสะท้อนรูปทรงภายนอกและสะท้อนมิติอันสมมาตรอย่างมีเหตุมีผล

การประกอบขึ้นของรูปทรงภายในและภายนอก สร้างให้เกิดเอกภาพหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกันในสภาพที่อบอุ่นอย่างมั่นคง

ความสมดุล การเติบโตและความรู้สึกอ่อนไหว เป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้จากธรรมชาติและสิ่งต่างๆ รอบตัว ผลงาน Endless tree, ๒๐๐๗ จิระเดช มีมัลย์ เรียนรู้และยอมรับในจิตวิญญาณของวัสดุและปล่อยให้ไม้ไม่พามือไปสู่สสารของรูปทรงมันอาจเป็นสิ่งที่จำเป็นเพราะเรามีได้ดำรงอยู่อย่างแยกหรือตัดขาดออกจากสิ่งอื่นของโลกใบนี้ ความหมายอันลุ่มลึกและความงดงามของชีวิตอยู่ที่ความสัมพันธ์ของกันและกันและสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ชีวิตประจำวันของเรากลายเป็นครูและแบบฝึกหัดให้เราได้เรียนรู้เพื่ออยู่ร่วมกัน

บทความเรื่องในนิทรรศการ Living Together

พรทิไล, จิระเดช มีมัลย์

The question lay open

In some way, the reception day of The As Big As It's Small Exhibition in the year of 2002, our first duo Exhibition, happened to become a wedding celebration party. "From now on, they will become one person... share their life compromisingly and harmonize to each other", blessed by the chairman on the day.

"Your mind and my heart will never agree until your mind ceases to live in numbers and my heart in the mist."

(Khalil Gibran, Sand and Foam)

The Exhibition portrayed the essence of our relationship that complexly intertwined through size, proportion, and form; contradicted and harmony emotion from every angle and difference in life. They are an opposition that seemed attempt to unify though difficult to turn down the hidden mysterious resistant force.

"We build our living from what we received and build the life from what we give."

(Winston Churchill)

Over the period of 5 years that we have been living together as friends, wife, husband, instructor, artist, etc, the relative pattern of over-sorrow and over-happiness arrives and disappears among the path of conflict and unity. Is it true that thoughts does not help to understand how to live our life together?... Perhaps this means there are plenty of answers without any questions and one who enjoys searching has become opposing to existed answer since there are factors in life offering chances and provokes our thoughts. It is certain that life brings value and meaning despite the fact that each step of its transition

defers those meanings and the aspect of life does not respond every question that occurs. On contrary, it leaves question an opened issue and reserves the ultimate answer behind.

"All contradiction in the world vanishes with love, because of love there are no contrast in unity and duality, love embraces with single and duo at the same time."

(Rabindra Tagore, Sadhana)

In order to be able to live together, it may not be necessary to seek the ultimate answer or solve problem to reach the final goal, instead, we should learn how to live with all problems peacefully because everyone is different.

"We on behalf of individual person, we always learn all the thought from somewhere."

(Jacques Derida, Deconstruction)

At home, a small culture is developed. By way of our life, this home is divided into different spaces, each space fills with things and circumstances that create as though the continual flux of time is existed. Here, the everyday life stands as a space for learning and creating visual art. It is where the concept of Living Together Exhibition, our second duo-exhibition, is formed. The situations and ordinary things surrounded us are encouraging factors for learning experience that conveys to discover the structure which build up the meaning for the artists. It is a visual creation that connects the experience with process.

"While we move, our thinking also move"

*(Araya Raschamroensuk,
(I) am an artist)*

The situations and things from everyday life are taken apart and re-composed to seek the secreted value hidden by the action and conditions allowing us to comprehend something we disregard or invisible thing. The aesthetics value of strong form and imagination reflect forward and backward has brought in subtle understanding that is beyond words or conversation. This aesthetics from ordinary life has become significant not because it reduces contradiction or enhances harmony but it accepts the dialectic and reestablishes each other. Looking back where the problem of living together appears, from there we will discover that the imagination of visible form constructs us again. The secret of ultimate value has turned into poem, attractive perfection and beauty, in other word, it becomes sculpture.

"Need to see all things, see inside oneself."

*(Venerable Ajahn Chah,
Dharma from the tree)*

Sculpture can be related to both art and life. We try to approach the gap between the two.

"Art should not separate from life. It should emerge from living."

*(John Cage, On Roschenberg, Artist,
and His Work)*

Living Together Exhibition is embodied with sculptures, mixed media, drawings, printings, photo and collaborative works between artists. Some part of works involves with learning process and interaction between audience and the works. The exhibition is divided into 2 parts: The collaborative work group and the individual work group that each artist has

created to manifest one's own attitude upon the life. This group reflects the way of thinking and the aesthetic value perceived from everyday life.

The collaborative work between Pornpilai and Jiradej Meemalai, Self Portrait, 2007, "We often pointed by others that we look so resemble,...like soul-mate..." The Self Portrait sculpture was moulded from both artists' portrait and detached into separate parts to study the possibility to reconstruct the portraits fragmented into one face within one structure. The matched pieces and the unfitted forms turn into a process for learning on the concept of deconstruction and reconstruction. Face to Face, 2007 represents 2 implications of confronting experience in one circumstance: "Being in the middle of the confronting situation between someone could be a stressful moment, meanwhile, if we are one of them it would be as severe as if our eyes and ears turn blind and deaf." Hence, both artists' self portrait attached each other at the upper lip level to metaphor the feeling when there were no compromises. The sculpture is laid on the floor to give an overall view for the audience to associate with the suspended moment of the self consideration.

The Bi Yi Shuang Fei, 2007, the cultural dissimilarity has influenced the artists to communicate complicatedly with each other. Based on traditional Chinese stone seal, upon the surface underneath, it fills with carved Chinese calligraphy of marriage blessing meaning: "Wing by wing, flying in pair" surrounded by labyrinth plan to be opposed to the stable square structure of duo-mountains on top of the sculpture. The audience is invited to draw line searching for path on the paper after sealed.

Sinking Sculpture, 2007, a photo with the atmosphere of sky, water and man, the artists have used their bodies as medium and substance within mysterious space and reality. It is the learning process from the environment enables to interpret the inner condition in the real world.

There is group of works that the artists have related art to things from everyday life, for instance, Living Glasses, 2006-7, Pornpilai Meemalai uses mixed media sculpture to construct the hidden feelings into glasses fabricated by various materials that may associate with artist's subconscious mind: silver, metal, glass, sugar, hair, wax and tissue. 2 silver glasses that were soldered to each other in pair has effected on the balancing condition of water in the glass while holding up the glass to drink. The main shape of the glass is related to the physical essence of the hand that will lead to the soul. The hair is female personal possessions that can be regarded as something beyond beauty and cultures. While the closed glass is rejected anything to take place the air inside. The solid metal glass 4kg of weight conceals densely all reality within. The sugar glass expresses how we undergo with the uncertainty in things whereas the tissue glass shows acceptance and dissolving.

"Broken glasses is hard to reshape" When Anger Penetrates into the Sea of Wax, 2007, Jiradej uses domestic thing as art medium offering an intensive contrast between fracture of porcelain dish and wax by reconstruct broken porcelain dish in the wax dishes. The work is inherited the material with thought and emotion via

the fragile condition of floral porcelain dish and the conditional wax under heat and coolness.

Bedroll, 2006-7 and Sitting on the Landscape, 2006-7, the series of sculpture by Jiradej Meemalai that are built up to use although they are unusable. Like furniture, sculpture offer touch and longing feelings. Its role has become an abstract state that can be perceived by touching. The interior of the work manifests an isolated unstable tenderness. Alternately, Sitting on the Landscape establishes an abstract landscape in the mind. While we sit down and feel our inner landscape, we could realize our feelings profoundly.

Other than things from everyday life that reveal in the exhibition, home is another vital space where spirit is enriched. The Archetype 2001-6, defines abstract structure of form the inside of male and female that cultivated from the earth. When receiving enough heat and cool down that is how the brick, the inside structure of home, is made to be strong. Tunnel, 2004-6 is a sculpture in the shape of home. Its shape projects deeply into the other side of hope. This home, hereby, is no more a physical matter.

Wheel, 2007, by Jiradej Meemalai, a fragile sculpture made of 8mm. glass rod bent into 9 legs shape to create a dynamic visual with the direction of sphere. Under this moving cycle, the human's sentiment is trapped in.

On the other hand, constructed by strong force and heat, the forging metal relief sculpture Untitled, 2007, represents certain contrast to the Wheel. In order to

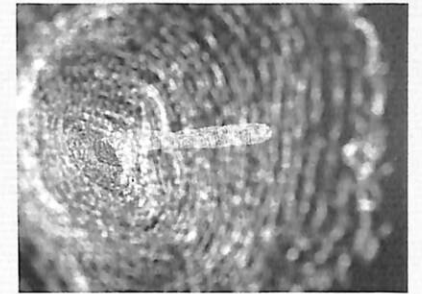
connect sensation with experience that can refer to the situation of the outside realistic world. At the same time, the "desire within and the red form" text has built another kind of connection in that the imagination of the red form has turned into a symbolic image that everyone can perceive. Moreover, the "On Steep Way" text has created an image far away from the referable realistic world. The strong forging force on metal expresses a significant strength even though human think in language.

All drawings and printing works by Jiradej Meemalai are part of the everyday automatic drawing series develop during 2004-2007.

The sensitivity of female has threaded into shape. Uni-Form 2006-7, Pornpilai Meemalai chooses to use silver wire, from delicate lines that are tied up into constant form and structure. Although the lines seem intricate, they give a pneumatic, clear and repetitive detail. Untitled, 2007, Pornpilai Meemalai has built an absolute form by crocheting silver cord, both edges are held together in one body as substance of square and circle. Fundamentally, it symbolizes the binding net that interconnected by crochet pin between the consciousness and the intuition through all breaths upon vulnerable and gleaming web.

The rational, accurate and symmetrical character is clearly revealed in One and The Same, 2006-7. Pornpilai Meemalai uses copper sheet and the technique of hand forming to model the essence of the absolute forms. The inside form reflecting the outside form produces a logical balanced dimension. The composition of the inside and the outside form has initiated a unity that converges with secure embracing condition.

The balance, the growth and the sensitivity are something that can be absorbed from nature and surroundings. From the Endless Tree, 2007, Jiradej Meemalai learns and accepts the material substance and allows the wood to convey

his hand to reach the essence of form. It could be an essential thing as we do not live separately from other things in this world. The innate meaning and the beauty of life depends on the relationship between each other and all things. Our everyday life has become our guru and practice to learn how to live with each other.

Article on occasion of Living Together Exhibition

Pornpilai, Jiradej Meemalai

Concept

การกระทำในชีวิตประจำวันให้เรียนรู้ คือศิลปะ
Art is Life. Life is everyday, to learn to live.

จิระเดช มีมาลัย
Jiradej Meemalai

วัตถุกับเวลาหลอมรวมเป็นหนึ่ง
The complementary of things and time.

พรพิไล มีมาลัย
Pornpilai Meemalai

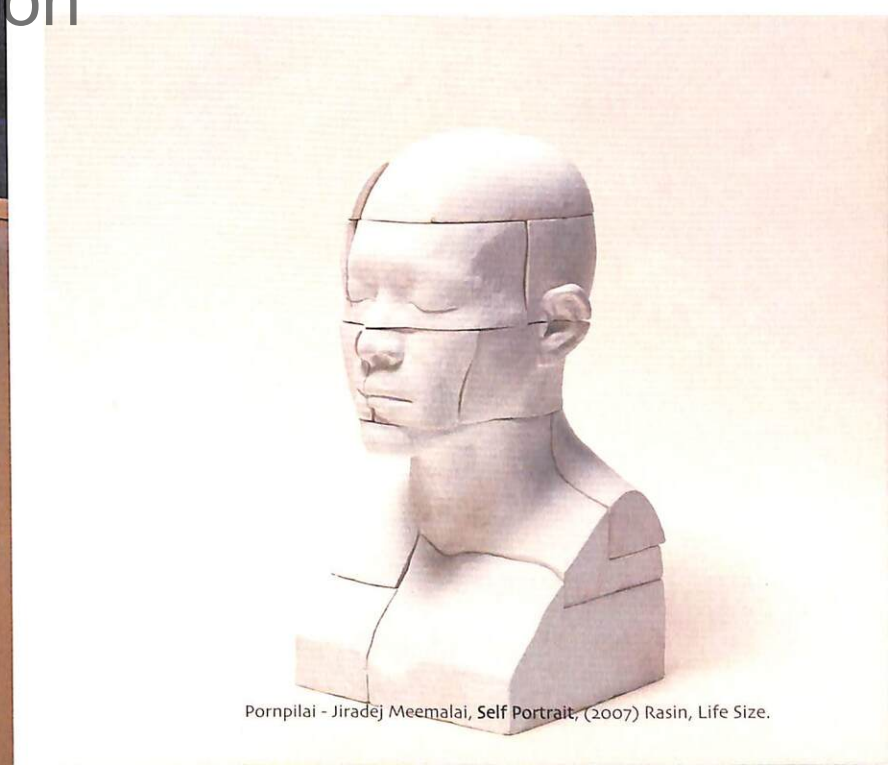
Rama IX Art Museum Foundation

Installation View of Exhibition

Rama IX Art Museum Foundation

Pornpilai - Jiradej Meemalai, Self Portrait, (2007) Resin, Life Size.

Rama IX Art Museum Foundation

Pornpilai Meemalai, **Uni-Form**, (2006-7) Silver wire, 30 x 75 cm.

Installation View of Exhibition
Jiradej Meemalai, **Endless Tree**, (2007) Wood, 182 x 8 cm.
Jiradej Meemalai, **Wheel**, (2006-7) Glass rod, Stainless Steel, Ø 120 x 0.8 cm.